

A Pécsi Ítéltábla Pécsen, a 2017. évi június hó 7. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta az alábbi

ítéletet:

A másodfokú bíróság a maradandó fogyatékoságot okozó testi sértés büntette és más bűncselekmények miatt **I.rendű vádlottás társa** ellen indult büntetőügyben a Kaposvári Törvényszék 15.B.89/2016/48. számú ítéletét az alábbiak szerint változtatja meg:

I.rendű vádlottaz ítéleti tényállás V. pontjában írt vagyon elleni cselekményét lopás vétsége kísérletének (Btk.370.§ (1), (2) bekezdés b) pont bc) alpont) minősíti.

A Kaposvári Járásbíróság 2.B.733/2012/33. számú ítéletével kiszabott 1 (egy) év 10 (tíz) hónap szabadságvesztés-büntetés végrehajtásának elrendelését mellőzi.

A Bj.I.344/2015.számon 1. tételszám alatt bűnjelként kezelt ... forgalmi rendszámot a kiállító hatóságnak kiadni rendeli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi I.rendűés II.rendű vádlottakat személyenként 7.980 (hétezer-kilencszáznyolcvan) forint másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére az állam részére.

Felhívja az elsőfokú bíróságot I.rendű vádlotttekintetében az összbüntetési eljárás iránt szükséges intézkedések megtételére.

Indokolás

A Kaposvári Törvényszék a 15.B.89/2016/48. számú ítéletével I.rendű vádlottbüntetőjogi felelősségét a Btk.178.§ (6) bekezdésében meghatározott kábítószer birtoklás vétségében, a Btk.347.§ (1) bekezdésének b) pontjának II. fordulatában meghatározott egyedi azonosító jellel visszaélés büntetében, a Btk.339.§ (1) bekezdésében meghatározott garázdaság vétségében, a Btk.370.§ (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés b) pontjának bc) alpontja szerint minősülő lopás vétségében, valamint a Btk.370.§ (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés bc) alpontjára figyelemmel, a (3) bekezdés ba) pontja szerint minősülő lopás büntetében állapította meg. Ezért – halmazati büntetésül – 2 év 6 hónap szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben, míg a feltételes szabadságra bocsátás

legkorábbi időpontját a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napban határozta meg. A szabadságvesztés tartamába az előzetes fogvatartásban töltött időt beszámította. Egyben elrendelte a Kaposvári Járásbíróság 2.B.733/2012/33. számú ítéletével kiszabott 1 év 10 hónap börtönbüntetés végrehajtását. Emellett I.rendű vádlottat a Btk.164.§ (1) bekezdésében meghatározott és a (8) bekezdés I. fordulata szerint minősülő testi sértés büntette kísérletének vádja alól felmentette.

Az elsőfokú bíróság a fenti ítéletében II.rendű vádlottbüntetőjogi felelősségét a Btk.347.§ (1) bekezdése a) pontjának I. fordulatában meghatározott egyedi azonosító jellel visszaélés büntetében állapította meg, és ezért 2 évre próbára bocsátotta.

Rendelkezett az elsőfokú bíróság emellett sértett 2magánfél polgári jogi igényéről, a lefoglalt bűnjelekről, továbbá az eljárás során felmerült bűnügyi költségről is.

Az ügyész az elsőfokú bíróság ítélete ellen mindkét vádlott terhére fellebbezést jelentett be; I.rendű vádlott esetében részfelmentése miatt, a bűnössége megállapítása és a büntetés súlyosítása végett, míg II.rendű vádlott esetében intézkedés alkalmazása helyett közérdekű munka büntetés kiszabása érdekében.

I.rendű vádlott védője a büntetés enyhítése érdekében jelentett be jogorvoslatot.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség a BF.89/2016/6/IV. számú átiratában, valamint a nyilvános ülésen jelen volt képviselője útján az ügyészi fellebbezést módosított tartalommal tartotta fenn: I.rendű vádlott vonatkozásában a részfelmentést támadó fellebbezését visszavonta és vele szemben a kiszabott büntetés súlyosítására, míg II.rendű vádlott esetében intézkedés helyett közérdekű munka büntetés kiszabására tett indítványt.

I.rendű vádlott védője az enyhítés végett bejelentett fellebbezést fenntartva a büntetés középértékben történő kiszabását indítványozta.

II.rendű vádlott védője a nyilvános ülésen az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyása érdekében szólalt fel.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság kölcsönös fellebbezéssel megtámadott ítéletét a Be.348.§ (1) bekezdése alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. E felülbírálatnak azonban nem volt része a Be.348.§ (2) bekezdése szerint a tényállás VII./ pontjában rögzített, I.rendű vádlott testi sértés büntette miatti felmentő rendelkezés, mivel az már első fokon jogerőre emelkedett.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az iratok tartalma alapján – figyelemmel a Be.352.§ (1) bekezdésének a) pontjára – az alábbiak szerint egészítette ki:

- I.rendű vádlottat az elsőfokú bíróság ítéletében rögzítetteken túlmenően a Siklói Járásbíróság a 4.B.33/2015/33. számú ítéletével – amely a Pécsi Törvényszék 4.Bf.348/2016/10. számú ítéletével 2017. évi március hó 10. napján emelkedett jogerőre – a 2014. évi június hó 16. napján elkövetett csalás vétsége miatt 6 hónap fogházra és 1 év közügyektől eltiltásra ítélte, egyben elrendelte az elsőfokú bíróság ítéletében 2. sorszám alatt rögzített, 1 év 10 hó felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtását. *(I.rendű vádlott priusza a másodfokú bíróság iratai között 6. szám alatt.)*

- A tényállás I./ pontjával kapcsolatosan I.rendű vádlottvér- és vizeletmintája 0,33 µg/ml amfetamint, míg a vizeletmintája 0,61 µg/ml ketamint tartalmazott. Az elfogyasztott kábítószer mennyiségét, illetve a fogyasztás gyakoriságát nem lehetett megállapítani. *(Az igazságügyi toxikológiai szakvélemény a nyomozati iratok 155. oldalán.)*
- A tényállás V./ pontjával kapcsolatban I.rendű vádlottcselekményét a **sértett** sértett operátora a biztonsági kamerák segítségével észlelte, majd – az I. r. vádlott mozgását végig követve – került sor I.rendű vádlottfeltartóztatására a pénztárnál szolgálatot teljesítő **tanú 1** biztonsági őr által. *(tanú 1 tanúvallomása a nyomozati iratok 622. oldalán, valamint a 16. sorszámú bírósági jegyzőkönyv 29. oldalán.)*

A fenti kiegészítésekkel az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás immár mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, az I.rendű vádlottvédekezésével szemben álló részében is a bizonyítékok indokolt és okszerű mérlegelésén alapul.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a büntetőeljárási törvény rendelkezéseinek megfelelően, azokat betartva, a tényállás megnyugtató felderítéséhez szükséges mértékben folytatta le; az ennek során feltárt és mérlegelési körébe vont bizonyítékokat külön-külön, illetve együttesen is a logika szabályainak megfelelően értékelte. Indokolási kötelezettsége teljesítése során részletesen foglalkozott a vádlottak védekezéseivel; az erre vonatkozó érvelésével a másodfokú bíróság is mindenben egyetértett, így azok részletes megismétlését nem, mindössze az alábbiak kiemelését tartotta szükségesnek:

Helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor I.rendű vádlotttagadását elvetette a tényállás kialakítása körében. Bár jogorvoslati kérelem nem támadta az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást, e helyütt a másodfokú bíróság szükségesnek tartotta annak rögzítését, hogy az elsőfokú bíróság által feltárt bizonyítékok I.rendű vádlottvédekezését minden tekintetben megcáfolták. Így a tanúk vallomásán túlmenően az igazságügyi szakértői vélemények, továbbá egyéb tárgyi bizonyítékok, így különösen a videofelvétel cáfolta, hogy a I.rendű vádlottáltal előadottak valóságosak lennének.

Mindezek alapján helyesen döntött úgy az elsőfokú bíróság, hogy I.rendű vádlottvédekezését a tényállás kialakítása körében figyelembe vehető bizonyítékok közül kirekeszti, és azt nem veszi figyelembe.

Ezzel szemben helytállóan tette a tényállás II./ pontjának alapjául II.rendű vádlott bűnösségére is kiterjedő beismerő vallomását. E beismerő vallomás minden tekintetben megállta a helyét, azt az egyéb bizonyítékok alátámasztották. E helyütt pedig azt volt szükséges kiemelni, hogy e beismerő vallomás egyben feltáró jellegű is volt, hiszen így jutott maga a bűncselekmény elkövetése is a nyomozó hatóság tudomására.

Az ekként megalapozott tényállást csupán I.rendű vádlottmegelőző büntetéseinek körében kellett részben kiegészíteni, hiszen az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetését követően az I. r. vádlottal szemben újabb jogerős elítélés született, amely azért is különös jelentőségű, hiszen abban jogerősen elrendelték az elsőfokú bíróság által is elrendelt felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtását. Ezért ezzel az ítéleti tényállás személyi részét a másodfokú bíróság kiegészítette.

Kiegészítésre szorult a tényállás I./ pontja kapcsán I.rendű vádlott vér- és vizeletmintájában az igazságügyi orvosszakértő által kimutatott kábítószeres fajtájának pontos mennyisége is. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az igazságügyi szakértői vélemény birtokában a bíróság nem mellőzheti a kábítószer pontos mennyiségének rögzítését, hiszen a kábítószer birtoklása (Btk.178.§) vonatkozásában a bűnösség mértékét a kábítószer mennyisége adja. Ugyanakkor rögzíteni kellett azt is az igazságügyi toxikológiai szakvélemény alapján, hogy az elfogyasztott kábítószer mennyiségére, illetőleg a fogyasztás gyakoriságára szakértői eszközökkel nem lehetett pontos megállapítást tenni.

Emellett a tényállás V./ pontját egészítette ki azzal a másodfokú bíróság, hogy a vádlott cselekményét a **sértett** videokamérákat felügyelő dolgozója (operátora) mindvégig figyelemmel kísérte. Ez volt az oka annak, hogy később **tanú 1** tanú, a sértett biztonsági őre felismerte, azonosította és áruellenőrzésre szólította fel I.rendű vádlottat és visszavette az eltulajdonítani kívánt egy pár cipőt. Mindennek a minősítés körében van – a későbbiekben kifejtettek szerint – jelentősége. Ezért e tényeket a bíróság **tanú 1** tanú vallomása alapján a tényállás részévé tette.

A fentiek szerint kiegészített, illetve helyesbített tényállás ekként a Be.352.§ (2) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

E tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett I.rendű és II.rendű vádlottak büntetőjogi felelősségére.

A cselekmények minősítése nagyobb részben megfelel a büntető anyagi jogszabályoknak. E helyütt a másodfokú bíróság kizárólag a tényállás V./ pontjával érintett lopás vétsége vonatkozásában jutott eltérő álláspontra.

A helyesbített és irányadó tényállás szerint a **sértett** biztonságért felelős munkatársa I.rendű vádlottcselekményét mindvégig figyelemmel kísérte a biztonsági kamerák segítségével, ekként az áruházi biztonsági őre mindvégig abban a helyzetben volt, hogy I.rendű vádlottól az eltulajdonítani kívánt cipőt bármikor visszavehette volna. Ez a későbbiekben foganatosított ellenőrzés során meg is történt.

A Legfelsőbb Bíróság EBH.2012.B.32. számú irányadó eseti döntése értelmében a lopás elkövetési magatartása az elvétel, amely következtében a dolog eddigi birtokosa többé nincs abban a helyzetben, hogy a dolog felett hatalmat gyakoroljon, azzal rendelkezzen. Az elvétel az eredeti birtoklás állapotának, mint uralmi, hatalmi helyzetnek a megváltoztatása, ami akkor befejezett, ha az eredeti birtokosnak nincs reális lehetősége a dolog további birtoklására, illetve arra, hogy újból annak birtokába kerüljön. Erre akkor kerül sor, ha egy új birtokállapot már létrejött. Ekkor a lopás befejezett. Ezzel szemben a dolog jogtalan eltulajdonítását célzó magatartás nem haladja meg a kísérlet stádiumát, ameddig a birtokos jelenlétében – általa figyelemmel kísérve – történik és lehetősége van a beavatkozásra.

A Legfelsőbb Bíróság fenti irányadó döntése értelmében az olyan lopási cselekmények, ahol a birtokos az elkövető figyelemmel kísérése folytán nem kerül ki a birtokhelyzetből, illetve azt bármikor tetszőlegesen visszaállíthatja, a lopás bűncselekménye nem befejezett. Erre tekintettel a tényállás V./ pontjában I.rendű vádlottcselekménye kísérleti stádiumban rekedt.

Erre figyelemmel a másodfokú bíróság a tényállás V./ pontjában írt cselekmény minősítését a

Btk.370.§ (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés bc) alpontja szerint minősülő lopás vétsége kísérletének minősítette.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletében rögzített bűncselekmények minősítései törvényesek.

A büntetés kiszabása körében irányadó tényezőket az elsőfokú bíróság túlnyomórészt feltárta, és azokat súlyuknak megfelelően értékelte.

A minősítés megváltoztatására figyelemmel I.rendű vádlottjára további enyhítő körülményként kellett figyelembe venni, hogy a tényállás V./ pontjában rögzített cselekménye kísérleti szakban maradt. Ennek azonban nyomatéka igen csekély, lévén, hogy befejezett kísérletről volt szó.

Mindemellett azt volt szükséges kiemelni, hogy I.rendű vádlottbűnöző életmódra rendezkedett be: A jelen ítéletben elbírált cselekmények ugyan csekély tárgyi súlyúak, azok számából, az elkövetés módjából, de leginkább az I. r. vádlott előéletéből személyében rejlő fokozottabb társadalomra veszélyesség mutatkozik meg. Ezért a másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által kiszabott fő- és mellékbüntetés tetтарыны, és megfelelően szolgálja a Btk.79.§-ában meghatározott büntetési célokat. Erre figyelemmel a másodfokú bíróság nem látott törvényes lehetőséget I.rendű vádlottal szemben kiszabott büntetés súlyosítására, illetve annak enyhítésére.

II.rendű vádlottesetében az elsőfokú bíróság helyesen ismerte fel, hogy az általa elkövetett bűncselekmény tárgyi súlya igen csekély. Erre tekintettel indokolatlan lenne az elsőfokú bíróság által alkalmazott intézkedés helyett büntetés kiszabása, e tekintetben a másodfokú bíróság osztotta II.rendű vádlottvédőjének érvelését. Ezért közérdekű munka kiszabására a másodfokú bíróság nem látott törvényes lehetőséget.

Következésképpen sem a vádlottak büntetésének súlyosítását célzó ügyészi fellebbezés, sem I.rendű vádlottbüntetésének enyhítésére irányuló védelmi fellebbezések nem voltak megalapozottak.

Meg kell ugyanakkor jegyezni azt is, hogy I.rendű vádlottal szemben – a csekély tárgyi súlyú bűncselekmények elkövetése ellenére – felfüggesztett szabadságvesztés kiszabásának nem volt helye a Btk. 86.§ (1) bekezdésének c) pontja alapján, hiszen az újabb szándékos bűncselekményeket a szabadságvesztés végrehajtásának próbaideje alatt követte el.

Ami a járulékos kérdéseket illeti, az elsőfokú bíróság az ítélet meghozatalakor helyesen rendelkezett a Kaposvári Járásbíróság 2.B.733/2012/33. számú ítéletével kiszabott 1 év 10 hónap börtönbüntetés végrehajtásáról. Ezt követően azonban – ahogy a másodfokú bíróság a tényállásban rögzítette – I.rendű vádlottnak egy másik elítélése is született, amely jogerősen elrendelte a Kaposvári Járásbíróság fenti ítéletében kiszabott felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtását. Erre figyelemmel jelen ügyben a végrehajtás elrendelésére már nincs szükség, ezért azt a másodfokú bíróság mellőzte.

Észlelte azt is az ítélőtábla, hogy a törvényszék ítéletében nem rendelkezett a lefoglalt ...-... forgalmi rendszám sorsáról, holott a Bj.I.344/2015. számon az 1. tételszám alatt azt a Kaposvári Törvényszék kezeli. Ezért a másodfokú bíróság a rendszámot a lefoglalás és a büntetőeljárás során lefoglalt dolgok kezelésének, nyilvántartásának, előzetes értékesítésének és megsemmisítésének szabályairól, valamint az elkobzás végrehajtásáról szóló 11/2003. (V. 8.) IM-BM-PM együttes rendelet 88.§ (4) bekezdése szerint a kiállító hatóságnak küldte meg.

Összességében tehát a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be.372.§ (1) bekezdése

alapján megváltoztatta, míg egyéb törvényes rendelkezéseit a Be.371.§ (1) bekezdése szerint helybenhagyta.

Rendelkezett a másodfokú eljárásban a vádlottak védelmét ellátó kirendelt védők díjáról, mint bűnügyi költségről is, amelyet I.rendű és II.rendű vádlottak külön-külön kötelesek megfizetni az állam részére a Be.381.§ (1) bekezdése alapján.

Egyben észlelte a másodfokú bíróság, hogy I.rendű vádlottesetében az újabb elítélése folytán az összbüntetési eljárás lehetősége megnyílt, ezért felhívta az elsőfokú bíróságot az összbüntetési eljárással kapcsolatos intézkedések megtételére.

Pécs, 2017. június 7.

Dr. Tóth Sándor s.k. a tanács elnöke, Dr. Hudvágner András s.k. előadó bíró, Dr. Bencze Beáta s.k. bíró

A Kaposvári Törvényszék 15.B.89/2016/48. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.III.11/2017/9. számú ítélete folytán – az abban írt változtatásokkal – a 2017. évi június hó 7. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

. Tóth Sándor s.k.

a tanács elnöke